

ἀχαμνὴ μπήλιασις του μα /⁸ στόρου, τοῦ σεκεπὴ τὰ πεταῦρα ἀπό δύο διάχτυλα ἀλάργου, /⁹ ἔξε παράθυρα καὶ δύο πόρτες καὶ δύο τουλάπια, τὰ φύλλα διὰ τὶς /¹⁰ πόρτες καὶ παράθυρα τοῦ μάστορη τὰ φύλλα τοῦ τουλαμπιῶνε /¹¹ εἶναι τοῦ νοικοκύρη, καρφιὰ καὶ μάσκουλα εἶναι τοῦ μάστορη, κολ /¹² τερμορήγια καὶ κλειδωνὲς εἶναι τοῦ νοικοκύρη, ἡ μπηλία καλὴ /¹³ καὶ κοπανίσμα μυστρὶ δλα τοῦ νοικοκύρη, καὶ ὁ τοῖχος καλὸς σὰ τοῦ /¹⁴ Βαγγελῆ καὶ τὰ κεραμίδια τοῦ μάστορη καὶ οἱ τράβες τοῦ φά [ ] πέ /¹⁵ φκινεν τοῦ μαστόρη καὶ δύο φοροτώματα χορήγι τὴν ἡμέρα /¹⁶ νὰ τὴ φίξῃ στὴ λάσπη. Τὸ παζάρι του εἶναι 834. <>

/¹⁷ Καὶ τρεῖς ὀκάδες ήκρασὶ τὴν ἡμέρα. Καὶ μία ὀκὰ μπαρούτη μοναχά.

68

Ανεμόμυλος

Κώδικας N. 9, φ. 12α'

1820, 15 Νοεμβρίου

Ο Βασίλης Κουτζογεώργα μὲ ἄλλους πέντε μαστόρους συνεφώνησαν /² μετὰ τοῦ Γιάννη Γεώργη Γιάννη Μιχάλη νὰ τοῦ φτιάσουν ἐκ θεμελίων /³ ἐνὸς ἀνεμομύλου τὸν πύργον ὑψος καὶ πλάτος καθὼς καὶ τῶν ἑτέρων ἀνεμο /⁴ μύλων μὲ τὴν πήχην τεκτονικὴν καντζελλαρίας πρὸς παράδεις πενήντα /⁵ ἔξε τὴν κάθε μίαν καὶ γεμεκλίκι τὴν κάθε δουλευτιάρικην ἡμέραν /⁶ γρόσια τρία, δσοι ἀνθρωποι καὶ εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν δούλεψιν. <> /⁷ Υπόσχεται αὐτὸς ὁ Βασίλης μὲ τοὺς μαστόρους πέντε εἰς τὴν οἰκοδομὴν /⁸ αὐτοῦ τοῦ πύργου νὰ δουλεύσουν ἔξε σφυριὰ καὶ δσοι ἄλλοι χρειασθοῦν /⁹ διὰ νὰ σερβίρουν αὐτοὺς τοὺς ἔξε. Νὰ δουλεύσουν τοῖχον παστρικὸν καὶ /¹⁰ σάϊκον, ἀπ' ἔξω νὰ μὴν ἔμβη χαλίκι ἀλλ' οἱ πέτρες πελεκητὲς /¹¹ καὶ νὰ σοφιλιάσουν ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην, ἀπὸ μέσα νὰ ἔμβουν χαλίκια. /¹² Νὰ γίνη αὐτὸ τὸ τεῖχος εἰς τὸ πλάτος ρούπια ἑπτά. Ἐχει νὰ μετρηθῇ (τελειώ /¹³ νοντας) αὐτὸς ὁ πύργος μέσα καὶ ἔξω καὶ δσες πῆχες ἔβγη νὰ πληρωθοῦν ὡς ἀνω /¹⁴ τέρω. Καὶ οἱ σκάλες ὅποὺ γίνουν μέσα ἔχουν νὰ μετρηθοῦν κατὰ τὴν συνή /¹⁵ θειαν καὶ δσες πῆχες ἔβγουν νὰ πληρωθῇ ἡ κάθε μία πρὸς παράδεις 56 ὡς καὶ /¹⁶ ἡ τοῦ πύργου. Εἰς τὸ κτίσμαν θέλει εἶναι ἐπιστάτης ὁ Νικόλας (Μπ)ουλαμαντῆ /¹⁷ καὶ δταν αὐτοῦ δὲν ἀρέσῃ τὸ τεῖχος ὅποὺ δουλεύσουν νὰ τὸ κρεμίσουν καὶ νὰ τὸ /¹⁸ ξεναφτιάσουν. Τὲς πέτρες ὅποὺ ἔχει νὰ κτισθῇ αὐτὸς ὁ πύργος καὶ οἱ σκά /¹⁹ λες ἔχουν νὰ τὲς ἔβγάλουν (μὲ (μπ)αρούτη τοῦ οἰκοκύρη) καὶ νὰ τὲς κουβαλή /²⁰ σουν δσον καὶ νὰ εἶναι ἀλάργους οἱ μαστόροι. Τὰ δὲ ἄλλα εἶναι δλα διὰ λογα /²¹ ωιασμὸν τοῦ οἰκοκύρη, χορήγι, χῶμα, νερὸν καὶ ἄλλα, δσα χρειασθοῦν /²² (ἐκτὸς τῶν πέτρων) νὰ γίνη αὐτὴ ἡ οἰκοδομή, δμοίως καὶ ὁ ὑπουργὸς /²³ ὅποὺ ἔχει νὰ φτιάσῃ τὴν λάσπην. Όμοίως ἀν χρειασθῇ νὰ γίνη καὶ δάμια /²⁴ αὐτοῦ τοῦ ἀνεμομύλου,

νὰ τὴν φτιάσουν οἱ ἴδιοι μαστόροι μὲ τὴν πήχην / ²⁵ ὡς ἀνωτέρω, παράδεις 56 καὶ νὰ μετρηθῇ ὡς εἶναι συνήθεια αὐτοῦ τοῦ τόπου.

/ ²⁶

"Υδρα, 15 Νοεμβρίου 1820.

/ ²⁷ Σήμερον ἔλαβον κάπαρον γρόσια ἑκατόν, No 100

/ ²⁸ βασιλικούς κουκιογιούγα κε σπιλιος βεβεονομε

/ ²⁹ 20 Δεκεμβρίου 1820. Ἐτελείωσαν, ἔλαβον τὸν λογαριασμὸν

/ ³⁰ τους σῷον καὶ ἔξωφλησαν.

69

Nέον οσπίτιον

Κώδικας N. 9, φ. 12β'

1820, 20 Δεκεμβρίου

"Ο Κωνσταντῆς Γιάννη Βαρβαρίτη συνεφώνησε μετὰ τοῦ Βασίλη Σταμάτη / ² Σπαχῆ νὰ τοῦ οἰκοδομήσῃ νέον ὄσπιτιον ἐκ θεμελίων ἀποκοπή / ³ διὰ γρόσια ἑπτακόσια πενήντα, No 750. Αὐτὸ τὸ ὄσπιτιον ἔχει νὰ / ⁴ γίνη μάκρος (δοστριας καὶ τραμοντάνας) ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν μίαν γωνίαν / ⁵ ἕως εἰς τὴν ἄλλην πήχεις δέκα, τὸ πλάτος κούφωμα μέσα πήχεις τέσσα / ⁶ ωραῖς, ὥψος ἀπό κάσαν πόρτας κατωγαίου ἕως νὰ πέσουν τὰ ἔυλοδέ / ⁷ ματα τῶν περασταρίων πήχεις πέντε. Τὸ κατώγι μάκρος μέσα ἀχνάρια / ⁸ τῆς πήχης δώδεκα καὶ τοῦ πλάτους ὡς ἀνωθεν. Κουφώματα, πόρτες ίδύοι κατωγαίου / ⁹ καὶ ἀνωγαίου, παράθυρα τέσσαρα, ὁ κερεστές, οἱ τράβες τοῦ κατωγαίου (νὰ πέσουν / ¹⁰ ἀλάργους ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐνός ἀχνάριου) καὶ τῆς σκεπῆς πεύκινος καὶ τὰ / ¹¹ περαστάρια τρία, ἡ σκεπὴ πέταυρα, τὰ ὅποια νὰ πέσουν ἀλάργους ἡ μία ἀ / ¹² πὸ τὴν ἄλλην δύο δακτύλων καὶ τὰ κεραμίδια [[τὰ φύλλα]] ὁ κερεστές / ¹³ κάσων καὶ παραστρατῶν πόρτων καὶ παραθυρίων καστανιά, τὰ φύλλα αὐτῶν / ¹⁴ βενέτικη τάβλα καὶ τὰ μάσχουλά των (χωρίς κολτεμήρια), τὰς δύο κλειδα / ¹⁵ ωριάς τῶν πόρτων, τὸ τεῖχος καὶ αἱ πόρται καὶ τὰ παράθυρα ἔχουν νὰ γίνουν / ¹⁶ καὶ ἡ δούλευσις καὶ τὸ μάκρος πλάτος πόρτων παραθυρίων ἀπαράλλακτα / ¹⁷ ὡσάν τοῦ ὄσπιτίου Δημήτρη Ντέντε Τζολάκη, δουλκέρης, καρφιά / ¹⁸ καὶ ὅ, τι χρειασθοῦν νὰ γίνη αὐτὸ τὸ ὄσπιτιον εἶναι εἰς βάρος τοῦ Κωνσταντῆς. Τὰ ἀνωθεν γρόσια 750, ἔχει νὰ τὰ πά / ²³ ωρη μὲ φάτες ὁ Κωνσταντῆς.

/ ²⁴ "Ελαβεν τώρα γρόσια διακόσια πενήντα

No 250.

/ ²⁵

20 Δεκεμβρίου 1820.

/ ²⁶ κοστατιν γιανι βαβαριτι

/ ²⁷ 31 Δεκεμβρίου ἔλαβεν γρόσια διακόσια τρία

" 203.

